

Arvostus ei elätä

Vaalit on tulossa, ja suomalaisella maaseudulla ja ruuantuottajalla on taas paljon puolustajia. Lehdissä on ollut runsaasti maaseudun puolesta puhuvia kirjoituksia. Ilahduttavaa oli lukea Sitran tekemää [Maamerkit -barometria](#), jonka mukaan maaseudun arvostus sekä usko maaseudun tulevaisuuteen ovat kasvaneet voimakkaasti. Maaseudun arvostus perustuu pitkälti romanttisiin mielikuviin.

Totuus on kuitenkin toisenlainen, eikä suomalainen talonpoika elä pelkästä arvostuksesta. Tuotantopanosten, kuten lannoitteiden ja energian hinta on noussut useilla prosenteilla. Yhä suuremmat eläinten hyvinvointivaatimukset aiheuttavat kalliita investointitarpeita.

Kuitenkaan lopputuotteen hintaan tuottajalle näillä seikoilla ei ole ollut vaikutusta, vaan tuottajan osuus elintarvikeketjussa syntyvistä euroista on aivan liian pieni. Ruuan hinta kaupan hyllyllä kuluttajalle on noussut. Hyöty on valunut teollisuuden ja kaupan taskuihin. Yhä lisääntyvän tuonnin avulla pidetään myös kotimaisen ruuan hintaa liian matalana.

Jos haluamme myös tulevaisuudessa syödä puhdasta suomalaista ruokaa, on tilanteeseen saatava pikainen korjaus. Talkoisiin tarvitaan koko ketju: tuottajasta teollisuuden ja kaupan kautta aina kuluttajiin asti. Tarvitaan reilun kaupan konseptia kotimaiselle ruualle. Tarvitaan tuotantopanosten hintaan sidottua takuuhintaa tuottajalle. Selkeä merkintä ruuan alkuperästä tulee olla jatkossa itsestänselvyys, jotta kuluttaja pystyy halutessaan valitsemaan kotimaisen vaihtoehdon. sitä on vaikea valita, jos ei sitä hyllystä löydä. Lähiruuan arvostus on saatava myös käytäntöön, eikä hinta voi olla ainoa peruste ostopäätöksille. Nykyiseen kaupan sanelemaan hintapolitiikkaan on saatava korjaus pikaisesti.

Meillä ei ole varaa huoltovarmuudenkaan tähden pienentää nykyisestä ruuantuotantomme määrää. Siksi korjauksia on saatava nopeasti, jotta pystymme säilyttämään maatalouden Suomessa myös tulevaisuudessa.

Ulla Huittinen